

tempelj). Okoli tega dvora za svečenike je bil drug za ljudstvo; obdajale so ga v čveterokotji velike lope, v katerih so bila štiri prostorna vrata na štiri kraje sveta. Josef še govori od tretjega preddvora (za žene in nevernike), ki ga imenuje pravo čudo.

V najsvetejšem je bila skrinja zaveze. Bila je to podolgasta skrinja narejena iz akacijevega lesa, znotraj in zvonaj prevlečena z zlatom. Pokrov je bil od čistega zlata. Na njim sta bila dva zlata keruba, ki sta imela obraz proti sebi obrnjen in sta pokrivala s svojimi peruti stol milosti. V skrinji so bile postave in nekaj mane. Tukaj se razodeval Gospod svojo voljo, kadar so se ljudje k njemu obračali.

Razen templja v Jeruzalemu so imeli Judje tudi drugod zbirališča za službo božjo, sinagoge. Bila so to posvečena poslopja, postavljena po vzgledu Jeruzalemskega templja. Po sinagogah so ob sabotih in ob praznikih postavili in razlagali. Prepisane daritve so opravljali le v templji.

Pervi veliki duhoven je bil Aron; njegovi sinovi so bili svečeniki, drugi iz Levijevega rodu so pomagali duhovnom; svečeništvo je bilo dedno v Aronovi družini in ves rod Levi Bogu posvečen. Duhovni so pa tudi ljudstvo sodili; Judje so jim dajali desetino, tudi nekaj daritve je bilo v ta namen odločene.

D o p i s i.

Iz Zagreba. Dne 29. dec. preteč. l. je hrvatski pedagogijsko-književni sbor slavil svojo desetgodišnjico in imel X. svečano glavno skupščino. Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani poslalo je temu slavnemu sboru čestitko.

Slovenskim učiteljem, ki so nam sorodnega hrvatskega jezika zmožni, priporočamo v naročevanje te-le časopise: »Napredak«. Časopis za učitelje, uzgojitelje i sve prijatelje mladeži. Glasilo »Hrvatskoga pedagogijsko-književnega sbora«. Urednik temu užé 22 let izhajajočemu šolskemu listu je tudi nekaterim našim slovenskim učiteljem dobro znani Ljudevit Modec, ravnatelj preparandije u Zagrebu. »Napredak« izhaja po trikrat v mesecu in stoji za vse leto 5 gold.

»Hrvatski učitelj«. Časopis za školu i dom. Vlastnici i odgovorni urednici: Josip Gall i Stjepan Niemčić. Izhaja po dvakrat v mesecu. Celoletna naročnina mu je 3 gold. Izhaja v Zagrebu.

Učiteljem, ki so cirilice in pa srbskega jezika zmožni, priporočamo v naročevanje list: »Vaspitač«, list za narodno obrazovanje. Izhaja u Beogradu in stoji za vse leto 4 gold. — Ta list izhaja po dvakrat v mesecu. Izdaja ga s sodelovanjem mnogih profesorjev in učiteljev dr. Vojislav Bankić, profesor.

Iz Koroškega. (Schulverein.) »Mittheilungen des deutschen Schulvereines« poroča iz Koroškega, da ima ta dežela dvoje popolno izpeljanih ali dovršenih krajnih skupin in dvoje uradno potrjenih; od poslednjih se imenuje skupina v Celovci in Beljaku z okolico. Šola Podkloštrom (Arnoldstein) in šola v Grebenji (Griffen) ste dobili šolski oziroma ljudski knjižnici. Za knjižnice v krajih, kjer je nevarnost za jezik (beri: kjer je še nekaj Slovencev), dovolili so še večji znesek. Za vspešno delovanje pri poučevanju v nemščini je dobil učitelj častni dar — 50 gold. Koroške Slovence vsaj to lahko nekoliko tolaži, da se pri tem raznarodovanji domačini ne udeležujejo. Tako so n. pr. pri »Schulverein-u« v Celovci 4 vnanji in le 2 Korošca in zadnja dva le kot namestovalca. Tudi v Železni Kapeli je temu društvu na čelu le tujec, ki zdihuje po veliki nemški domovini. To so tedaj pravi korenjaki, ki hočejo katoliške in Avstriji udane Slovence obdelovati. Kaj bi se zgodilo, ko bi kako slovensko šolsko društvo hotelo med Nemce vpeljati slovenski jezik?!

Iz goriške okolice. (Učiteljski Tovariš, organ slovenskih učiteljev? — Tudi naprédek?) »Učit. Tov.« je dovršil 21. leto svojega obstanka. Malo naših listov se more ponašati z enako starostjo. Še posamen človek, izpolnivši 21. leto svojega živénja, lahko izkaže kako dobro delo, koliko več pa list, v kojega predélih je delovalo tóliko blagotvórnih močij. Pač bi se pravilo nositi vodo v Savo, ako bi hótél tà naštevati zasluge, koje si je pridobil »Uč. Tov.« za slov. šolstvo, za slov. narod. A pripoznavam in posebno poudarjam, da je »Uč. Tov.« preživel dve polni desetletji in da je zlásti v zadnjem desetletji deloval neumorno in nepre-

strašeno v prid slov. šolstva, v dóbi, ko so slovenskim, posebno kranjskim učiteljem »viharjev jeze pogosto rjúle« in ko žal! ravno o kranjskem učiteljskem stanu ne moremo s Presérnem réci: »Strahljívca v celem ni imel števíli!« — V tem burnem časi stal je »Uč. Tov.« kakor skala srédi morja, v koje se sovražni valovi zaganjajo, a je ne potopé. In ako to pomislimo, vprašam, je-li treba »Uč. Továrišu« boljše priporočbe? — S tem vprašanjem se obračam v prvej vrsti do Vas, čestiti továriši, ki ste hotéli z novim letom združene videti vse tri šolske liste v enem. Čému to? — Ako želíte iméti za slov. učiteljstvo skupen organ, oklenite se »Uč. Továriša,« ki ima také lépo pretéklost za sáboj, in ki izhaja v središči naše domovine. Storite to! in kmali dobódemo brez fuzij in kompromisov — ki so naj večkrat neizpeljivi — to, kar móramo enkrat iméti — skupno glasilo slov. učiteljev.

Goriško žensko učít. izobraževališče je — kakor znano — namenjeno v odgojevanje učiteljic za vse Primorje, tedaj za slovenske, hrvatske in italijanske šole. Ker jé pa Hrvatice zeló píclo obiskujejo, sta do zdaj še zméraj le dva oddéлка (slov. in ital.), in Bog vé, ali se sploh kedaj odpré hrvatski. Tega pa Istra čakati ne more; njej je potreba učiteljic kakor ribi vode. Zató se že nekaj let sim poučuje hrvatski jezik kot prost predmet, kojega se naše Slovenke prav pridno udeležujejo. Na ta naćin se doseže ob enem dvojna svrha: 1. dobóda Istra kmali učiteljic (će ne Hrvatice, pa pohrvaćenih Slovenk), 2. je Slovenkam vsáj za nekaj let še pot odprta — će tudi v »tužno« Istro; — slov. šole so búje úže vse napolnjene, kar so italijanske úže dávno bile. Razen tega se uće Slovenke iz tržaške okolice še italijansćine kot prostega predmeta; da zamorejo vstrezati posebnim željam tržaškega magistrata. To pridnost slov. ućenk so ital. gojenke do zdaj še z neko heroićno hladnokrvnostjo prenašale, će tudi jim ni bila prav po vséci. Létos slednjíc jim je ta potrpežljivost poslá. Kaj storiti? — Podadé se h gospodu ravnatelju ter ga naprose, da bi se tudi one ućile — slovenščine, kar se jim se vé z veseljem obljudi. In také je prišlo, da se bodo poslé (brž ko ne prvić na javnej šoli) ućile Italijanke iz lastnega nagiba slovenskega jezika.

Iz Postojinskega šolskega okraja. (Ućiteljski imenik. »Pedagogićni letnik«.) Nedavno vabil je g. M. Ivanetić, učitelj v Hotersći pri Logatci po slov. časnikih svoje sodruge, naj bi mu pošiljali potrebnih dat, ki so potrebne v priredbo učiteljskega imenika, katerega name-rava izdati. Dobra misel! a vprašati se moramo, se-li bode g. I. posrećilo to podjéte? Lahko, — će mu bodo gg. učitelji poslali dovolj potrebnih podatkov. O tem pa, da bi se to zgodilo, dvo-mimo. Ako se bo g. I. zanašal na vsacega posameznega voljo, gotovo nikoli vsega po-trebnega za imenik ne bode nabral. Najbolje bi bilo, da bi se obrnil do gg. nadzornikov posa-meznih okrajev ter jih poprosil pomoći pri svojem delu; oni mu pri tem delu najlože pomagajo. Imenika nam je potreba. Tudi drugóđ ga imajo. Sevéda ga prirejajo tam mođe, kateri imajo na razpolaganje v to ves potrební materijal. Takó n. pr. na Štajerskem slednje leto izdaje »imenik ljudskih učiteljev« g. deželni šolski nadzornik g. A. Rožek. — Sematizem — dober in popolen sevéda — sestavljati ni mala in lahka stvar. Želeti je, da bi gg. učitelji g. Ivanetića pri tem delu zdatno podpirali.

To leto prišel bode na svitlo tudi — kakor beremo — »Pedagogićni letnik«. Izdati ga mislijo g. g. Lapajne in drugovi mu v Krškem. — Ni se do danes posrećilo, vse slov. šol. liste spojiti v jeden list. In vendar bi bilo tolikanj treba obće združitve, splošnega upoznanja mej učitelji slovenskih pokrajin! Separatizem nam gotovo ne hasni in ne ugaja. Predali »Ped. letnika« na razpolagajne bodo tudi vsem slovenskim učiteljem; v njem bodo razkladali svoja mnenja in kazali duševne svoje umotvore vsi slovenski učitelji, in to lahko brez vsacega pred-sodka. Združujmo se v šolskih listih!

— k. —

Iz Novomeškega okraja. (Šolstvo. Sadjereja.) Naš okraj šteje 2 čveterorazrednici (Rudolfovo, Žužemberk), 4 dvorazrednice (Trebno, Mirnapeč, Ormošnica, dekliška šola v Rudolfovem) in 21 enorazrednic, v katerih posluje 32 učiteljev in 5 učiteljic. Trirazrednica v Žužemberku se je v tem šolskem letu razširila v čveterorazrednico in enorazrednica na Toplemrebru na novo odprla. Kar se tiće prostorov, zadostujejo vsi več ali manje šolskim zahtevam; v Ambrusu in Šmihelu pa se bodo zidali novi poslopji, kateri bi se pa že bili zdavnej lahko, da bi se občini nekoliko več brigali za šolo. Mnogo je enorazrednic prenapolnjenih še šolskimi otroci; te bi se morale razdeliti v dvorazredne, a zalibože bode se moralo marsikje še počakati, ker se je bati, da bi vsled tega se moral davek znatno poviksati, kar bi vsakako našega ubornega kmeta neljubo zadelo, ker mu je že zdaj na mnogih krajih davćno breme pretežko. Treba bode pa nujno skrbeti, da se ustanovijo šole na takih krajih, kjer jih do zdaj še nij bilo, in tam, kjer imajo dotićni kraji predaleć do že obstojeće šole. Trebanska občina potrebuje zaradi krajevnih razmer 2 eno-

razrednici, istotako Mirnapeč in Šmihel. Soteska pa do zdaj celó nobene učilne nima, akoravno šteje 50—60 za šolo ugodnih otrok, kateri se pa tudi nikamur vsolati ne morejo. Na Snuki, v Kočevskem, kjer je šolsko poslopje že skoraj zgotovljeno, povabili se bodo jeseni t. l. otroci na duševno hrano.

Izmed novih šol delajo vredno čast svojim občinam šola v Žuzemberku, v Vavti vasi in na Zgornjih Sušicah; zlasti poslednja krasi svojo vas s prijazno lego, okusno znotranjostjo in zunanjostjo in marsikteri bi si volil rad tam svoje učiteljsko apostoljevanje, ako bi se svetil v mramornati, nad vhodom vzdani ploči, tudi prod ali drugi plačilni razred. Žalibog, da se opazovatelj o mnogih drugih pred malo časom sezidanih šolah ne more po vsem zadovoljno izraziti, akoravno so se pri zidani velike svote porabile. Tudi v novih šolah se nabajajo popolnoma nepostavne klopí; posebno čudno se mora večjemu človeku zdeti, da se niti na Toplemrebru pri izdelovanji klopí nij čisto nič oziralo na postavo, katera vendar tako natančno način naprave določuje.

Šolski napredek biva pod nadzorstvom g. Derganca vidno vsako leto povoljnější in imenovati se bode lahko mogel jako dobrim, ko se bode postava gledé šolskega obiskovanja med ljudstvom krepkeje vkoreninila. Učitelji vsi vestno in z veseljem opravljajo svoj posel, ker jih rodoljubni, strokovnjaški, vsestransko izobraženi nadzornik radovoljno djansko in z besedo podpira; svojega zaupanja mu ne odtézajo in radi ga ubogajo brez kacega disciplinarnega strašila. Kadar mu je v šolstvu kaj neznanega, obrne se vsikdar rad do učiteljev in sluša njih mnenje, katero mu sme vsak brez zamere odkritosrčno izraziti. Z radostjo se mora javiti, da učitelji med seboj v šoli in šolskih vrtilih tekmujejo; a vse to tekmovanje je prijateljsko, izvirajoče iz iskrene ljubezni do mladine in svojega rodu.

»Kaj pa tam tolika množica otrok? Kdo je med njimi?« vpraša tujec potujoč mimo šolskega vrta občana. »Tam je šolski vrt, gospod učitelj učí otroke cepiti,« odgovori nekako ponosno ogovorjeni, misleč si: naši otroci se učé kaj več, kakor tam, kjer je ta doma. Istinito, naš kmet je na krasno cerkev, lepo šolo ali na kako drugo imenitno napravo silno ponosen, ako ga tujec, zaradi tega pohvali, zlasti se mu pa hvala še potencira, ako zvé, da ima njegov kraj zaradi kake nove naprave prednost pred drugimi. Toda, kadar bi se moralo v občinski ali šolski seji sklepati o kakej važni naredbi, takrat je za vso hvalo in zgovornost nasvetovalčevu gluh in se trese za krajcar, kakor bi mu bil na srci zrasel. Začetek šolskega vrta nij nikakor tako lehak, kakor bi si kdo mislil; šolski vrt ima mnogokrat jako zanimivo zgodovino, v katerej je marsikateri trdovraten boj zaznamovan. Le vztrajnost učiteljeva in kakega izvanrednega prijatelja pribori šolskemu vrtu stalno pozicijo. Da je naš kmet jako konservativen, to je znano vsakemu s kmetom v vednej dotiki živečemu. O koristi kake nove naredbe prepriča se še le takrat, kadar tako rekoč z roko zagradi. Tako se tudi v našem okraji ograja šolskega vrta in prvo kopanje v njem nij pozdravljalo »z gromovitimi živjoklici in s pekanjem možnarjev;« marsikatero nezadovoljno kletev moral je slišati učitelj na svoja ušesa. Ko bi se Ksantipovim sorodnicam bil katerikrat jezik zbrusil, moral bi se bil pri oznanjevanji te »nove vere kmetijstva«, kakor so kmetje to imenovali. Ko bi šolski vrt prvo leto ne bil nič prekopan in pognojen, rodil bi bil vse jedno, ker prekopali in pognojili so ga opravljivi in lažjivi jeziki. Marsikomu nij šlo v glavo, kako more učitelj kmetovati učiti, ker sam nij kmet. Da je bilo treba v tako kritičnem položaji učitelju na tehtnico svojega delovanja nekaj kilogramov pridnosti priložiti, mora si vsakdo misliti, kdor je imel priliko z ljudskimi predsodki se bojevati. Prva težava se je premagala; pred krasnimi, lepo rastočimi in že cepljenimi drevesci so obrekljivi jeziki omolknili, in marsikdo, popred z glavo majajoči, pridobil si je v pogledu šolskega vrta simpatičnejih misli. Ko je naš g. nadzornik prevzel nadzorstvo, nij bilo v vsem okraji niti jednega obdelanega šolskega vrta. Ker je kot dolenski rojak dobro poznal zanemarjeno kmetijstvo in osobito sadjerejo našel na nižji stopnji kmetijskega razvoja, obrnil je takoj v začetku svojega službovanja svojo pozornost na zboljšanje te stroke kmetijstva. Stopil je že v prvem zborovanji s tem blagim namenom pred učitelje, ter jih prosil pri izvrševanji tega velevažnega načrta njih zadovoljne podpore. Sè svojim simpatičnim, navdušenim, domovinsko ljubav dihajočim govorom pridobil si je v prvem hipu vse učitelje, kateri so mu radi poudili svojo desnico, obetujoči, da ga hočejo v njegovem človekoljubnem, koristnem podjétti vsikdar po svoji moči podpirati. Tudi častita duhovščina in drugi merodajni krogi mu zaradi njegovega vzornega in značajnega obnašanja niso odrekli svoje vplivne pomoči. In kar se drugod le po strogih ukazih političnih oblastij počasi doseže, to je g. nadzornik pri nas s pomočjo častite duhovščine in s podporo domoljubnega, čislanskega g. okr. glavarja v kratkem časi dosegel, da se občine, naslanjujoče se na besedo svojih spoštovanih mož večjidel rade dovolile naprave šolskih vrtov. Zdaj nij v našem okraji nobene šole brez šolskega vrta; nekateri med njimi so jako lepo urejeni in občine se smejo istinito z njimi ponašati. Mnogi učitelji imajo na vrtilih

pocepljenih na stotine divjakov, sevéda nekateri več, nekateri manj, kakor jih občina bolj ali manj podpira. Učitelj v Stopičah, g. Jože Franke, ima že čez 1000 cepljenih drevesec v svojem vrtu. Sigurno smemo z najboljšo nado v prihodnost gledati, da bode v kakih desetih letih naš okraj prav dobro sè sadnim drevjem preskrbljen, kar mu bode gotovo obilo dobička donašalo, kadar bode železnica Dolenjsko z drugimi kraji vezala. Pozornost otrok za ta predmet smo si kmalu osvojili; vidi se, kako vsacega veseli, kateremu se je v drevesnici divjak prijel. Kadar je v šolskem vrtu, takoj je pri svojem drevesci in ga ogleduje, kako se mu v rasti razvija. Skoraj vsi otroci, katerih starši imajo zemljišča, napravili si so že drevesnice. To koristno delovanje vpliva pa tudi že na odrasčene, kateri so si tudi po domačih vrtih gozdnih divjakov nasadili in pocepili (sevéda tako, kakor sami znajo). Učitelji za svoj trud in veliko požrtvovalnost sicer ne bodo prejeli dostojnega plačila, — koliko truda šolski vrt stane, to vé samo tisti, kateri se z njim ukvarja — a smejo si biti svesti, da so storili za kmečki stan mnogo koristnega. Gospod nadzornik pa, kateri je postal v vsem okraji jako priljubljena oseba, katerega vodi pri reševanju svoje zadace le pravo domoljubje, mož, kateremu je vedno geslo: Bogu, kar je božjega, cesarju, kar je cesarjevega in národu, kar je národovega, postavil si je v srci podložnih novomeškega okraja spominek: aere perennius. Učitelji mu pač vsi želé: Bog ga ohrani še mnogo let šolskim nadzornikom!

Tebi, dragi »Tovariš«, bližam se o novem letu z naj iskrenejšo željo, naj bi Ti vsi stari prijatelji ostali zvesti tudi v prihodnje in da bi Ti podali tudi drugi tovariši roko v prijateljsko zložno delovanje: »Za vero, dom in za cesarja!»

Iz Krškega. (Poziv!) Slovensko slovstvo v občé napreduje, in tudi šolska literatura po Slovenskem ne zaostaja. A slovensko šolstvo zasluži danes še večje pozornosti; treba bo tedaj na tem polji še z večjimi koraki napredovati. — V pospeh národnega našega slovstva in v pomnožitev slovenskega pedagogičnega slovstva nameravajo gg. učitelji: I. Lapajne, J. Bezlaj, Fr. Jamšek, J. Ravnikar in B. Valenta s tem nekoliko pripomoči, da so se odločili, izdajati leto za letom pod naslovom »Pedagogični letnik« knjigo, katera bode na kacic 200 straneh velike osmerke prinašala raznovrstnega šolskega blaga. Teoretični del bode obsegal temeljite spise iz šolskega in učiteljskega življenja sploh, razprave o raznih važnih šolskih in učiteljskih vprašanjih, razmatranja pedagogičnih in didaktičnih načel.

Praktični del bode pa zadrževal izborne članke o splošnej in posebnej metodiki, razpravljal obravnavanja o vseh predmetih zdanje ljudske šole, nekoliko z ozirom na predpisane učne načrte, največ pa na podlagi pridobljenih izkušenj — lastnih in drugih. — Sploh naj bi nam učiteljem »Pedagogični letnik«, ki utegne v dodadku imeti poleg raznih šolskih migljejev in naznanil tudi imenik vseh slovenskih učiteljev in šol z dotičnimi plačami*), s časoma nadomestoval slovensko pedagogiko in metodiko, katere tako težko pogrešamo.

Da pa se ta sklep izpelje, potrebuje se obilne podpore! Zato si dovoljujemo vabiti vse p. n. učiteljstvo in šolske prijatelje po vsem Slovenskem v obilno naročevanje in sodelovanje. Naročnina stane 1 gld. (kasneje bode cena knjigi večja), in naj se blagovoli pošiljati do 1. aprila 1882. l. g. Božid. Valenta-u, nadučitelju v Krškem.

Šolski pisatelji pa naj izvolijo svoje izvirne izdelke (prevodov se ne bode sprejemalo) poslati do 1. junija 1882. l. g. Iv. Lapajne-tu, ravnatelju meščanske šole v Krškem.

Čisti dohodek pri razprodaji te knjige, ki izide v bodočih velikih počitnicah, se bode razdelil mej pisatelje; zaradi tega se bode poslana tvarina na tanko pretresovala in drobno izbirala.

Iz Železnikov. (Bolezen pri otrocih. Pozdrav »Tovarišu«. Voščilo čč. gg. sobratom za novo leto 1882.) Pri nas prišla je nad otroke silno huda bolezen. Tako silovito zgrabi nekaterega, da se misli, zdaj in zdaj bo po njem. Pricénja se z glavo-bolom, bluvanjem in bledenjem; nekaterim omeji za en čas celó pogled (vid). Umrl je dozdej še le en sam otrok, bolnih jih je pa prav veliko, in ker je bolezen nalezljiva, svetoval je gosp. vojaški polk. zdravnik dr. F. K. (ki je na našo srečo, ker nimamo nič zdravnika, ravno zdaj domá na od-pustu), da bi šola za en čas prenehala. Ker so ravno počitnice pred durmi, se pouk do praznikov ne bode ustavil; ako bolezen ne preneha, se bo zgodilo to pozneje. — Da bo »Tovariš« izhajal tudi še za naprej, in sicer zopet pod prvo »firmo«, veselí nas na moč, in zadovoljni mu zaklicemo: Bog mu daj srečo in mnogo duševne in materijelne podpore! — Vsem ljubim bližnjim in daljnim gg. sobratom — učiteljem — pa željim: zdravo, srečno, veselo, zadovoljno in blagoslovljeno novo leto!

*) Pedag. letnik in g. M. Ivanetič naj bi se tedaj o izdaji „Imenika“ združila. Ured.

Božja pomoč nam bodi vsem pri težavnem našem poklicu! Ravnajmo se zvesto po besedah neumrljivega rajnega Slomškega, ki je djal: »Bratje! delajmo, dokler smo živi; počivali bomo v grobi«. — Z Bogom!

Jos. Levičnik.

Iz Kranja. Vrli rodoljub Valentin Bleiweis, ki je 10. preteč. m. na Dunaji umrl, imel je navado, da je vsako leto tukajšnju ubogo šolsko mladino obdaroval s toplo zimsko obleko. Da se pa ta lepa navada ohrani tudi po njegovi smrti, volil je v ta blagi namen v svoji oporoki 5000 gold. Blagi mu spomin!

Iz Ljubljane. (»Schulverein«. Razdelitev zimske obleke.) Ustanovila se je tu podružnica »Schulverein-ova«; predsednik ji je deželni poslanec g. vitez Anton Gariboldi, namestovalec mu je dr. pl. Schrey, perovodja profesor in okrajni šol. nadzornik g. Linhart in blagajnik g. Ipavic, finančni uradnik. — Podružnica je za Kranjsko izvzemi Kočevje, kjer je uže ena taka podružnica. Mi bi vedeli prav dobrotvorno in blagonsno delovanje naši podružnici nasvetovati. V Ljubljanske mestne šole namreč hodi nekaj vnanjih otrok, in ti morajo plačevati šolnino brez obzira na to ali so revni ali premožni; ako ne morejo plačati, svetuje se jim, naj v svojem kraju v šolo hodijo; to pa je vendar znano, da se v ljubljanskih šolah navadno več naučé nego v selskih šolah; naj tedaj društvo take učence podpira in za njih šolnino plača; pomagano bode potem obema, društvu in staršem.

80 šolskih otrok, 40 dečkov in 40 deklic raznih mestnih šol je bilo pod običajni slovesnosti obdarovanih z zimsko obleko 8. preteč. m. v ljubljanski čitalnici ob 11. uri dopoludne. Božično drevo, katero je vsadil ranjki dr. Oreš, in katero je pozneje marljivo oskrboval vitez dr. Bleiweis, se raste, in je tudi letos obrodilo plemenitega sadu.

Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta za Kranjsko dné 1. decembra 1881. l.

Obravnave, vsled katerih se ima okrožje za Metliško šolo deloma prenarediti in v Božjakovem ustanoviti jednorazredna šola, izročé se deželnemu odboru.

Na podlagi poročila okrajnega šolskega sveta, kar se tiče stanovanja nadučitelja in šolskega vodje, ukrene se potrebno, da se dáje ali dotično stanovanje ali stanarina.

Razreši se obravnava okrajnega šolskega sveta, kar se tiče razdelitve užitka od zemljišča, ki je pripadalo učitelju dotlej, da je bila učiteljeva in cerkvenikova služba združena.

Poročilo, kako se ima dalje porabiti Franc Metelko-va ustanova za vzdrževanje reda med krščanskim naukom na obrtniško-pripravljalni šoli, izročí se deželni vladi kot ustanovski oblasti.

Učiteljski vdovi se prizna normalna četrletna pogrebščina (Conductquartal).

Reši se prošnja učitelja za priznanje in odkazovanje druge petletne doklade.

Poročilo ravnateljstva c. k. možkega in ženskega učiteljsišča, kar se tiče državnih stipendij, predloži se na višje mesto.

Poročilo ravnateljstva c. k. možkega in ženskega učiteljsišča, kar se tiče opravičenja o šolnini učencev na vadnici, se razreši.

Učiteljici na vadnici se prizná prva petletnica.

Stalno se umesti dvoje učiteljevih in dvoje učiteljskih služeb na ljudskih šolah.

Po nasvetu učiteljstva na gimnaziji izključi se učenec v tem kraju.

Letno poročilo v srednjih šolah na Kranjskem v šolskem letu 1880/81, predloži se na višje mesto.

Razrešijo se prošnje za nagrado in denarno pripomoč.

Raznoterosti.

— „**Vrtec**“, časopis s podobami za slovensko mladino je z novim letom nastopil svoje dvanajsto leto. „Vrtec“ je jedini list naši šolski mladini, ki razen zabavno-poučnega berila donáša tudi zelo lepe in primerne slike, kakor tudi muzikalne priloge. Priporočamo ga v prav obilo naročevanje.

— „**Ljubljanski Zvon**“, leposloven in znanstven list (izdajatelji in založniki: Janko Kersnik, Fr. Levec in dr. Iv. Tavčar, odgovorni urednik: Fr. Levec, c. k. profesor na velikej realki v Ljubljani) tudi letos izhaja, in sicer po štiri pole obsežen v velikej osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stane za vse leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 30 kr., za četrto leta pa 1 gold. 15 kr. Naročnino prejema g. dr. Jos. Staré v Ljubljani. „Zvon“ se je svojim bralcem že prvo leto prikupil; priporočamo ga tedaj vsem slovenskim učiteljem in posebno še učiteljskim knjižnicam.